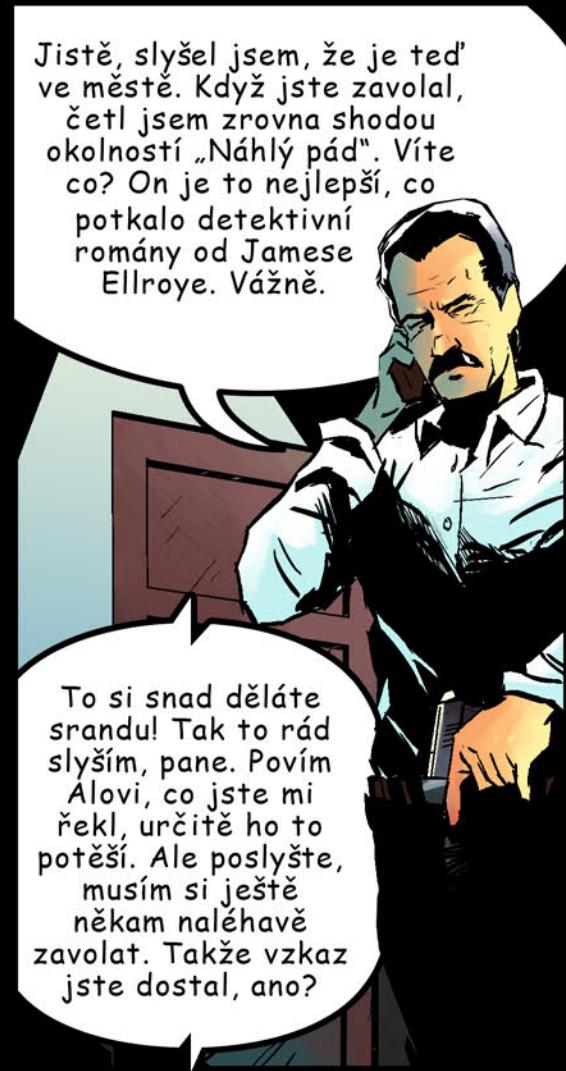

Výňatky z románu „Odjezd“ od Alana Wakea:

„NIGHT SPRINGS“ PŘÍBĚH ALANA WAKEA

Příběh: Sam Lake a Mikko Rautalahti

Scénář: Mikko Rautalahti

Kresby: Amin Amat a Gerry Kissell

Barvy: Shari Chankhamma

Lettering: Hazmat Studios

REMEDY Q

Frank si dával záležet, aby se Sáře nepletl do života.

Věděl, že jeho dcera se o sebe s přehledem dokáže postarat sama.

Byla vytrvalá a pohotová.

Sama se rozhodla, že z ní bude policajt. Jen díky své píli se stala šerifem v Bright Falls. Byl na ni pyšný.

Ale i tak si dělal starosti. Byl její otec. Taky nosíval odznak. Zažil spoustu špatných dní, víc než většina ostatních.

V New Yorku ho potkala spousta temných nocí.

Ale teprve po několika letech strávených pobytom v Bright Falls začal chápát, jak málo toho vlastně ví o světě, ve kterém žijeme.

V Bright Falls viděl chodit strom.

Zastřelil puškou člověka s vlčí hlavou. Jeho tělo se roztekl v kaluž černého slizu, který se pak na slunci vypařil.

A kdysi, už před spoustou let, chvíli po pohřbu, si něco vonícího jemně jako jeho žena lehlo vedle něho do postele v ložnici, zlehka dýchalo na jeho zátylek a nehmotnými prsty přejíždělo po obrysu jeho boku.

Nedokázal říct, jestli ho to víc vyděsilo nebo uklidnilo.

Obyvatelé Bright Falls se už s těmi podivnostmi naučili žít. Ale stále tu byli tací, kteří v případě nouze naváhalo zakročit. Čistě pro případ.

Frank jim začal dělat vůdce pár let po svém návratu z New Yorku. Jeho policejní kariéra přišla vhod a navíc byl v roce 1976 u toho, když bylo zapotřebí nějak urovnat tu věc s bratry Andersonovými. Všem dokázal, že ví, co dělá.

Byli to fajn chlapi. Frank byl hrdý na to, že ho vzali mezi sebe.

Na tomhle zatraceném místě je víc znamení než lidí. Už se tím netrap, Pate. Však víš, jak to v těchhle případech chodívá.

Zástupce Mulligan

Zástupce Grant

Zástupce Janes

Pat Maine

Zástupce Thornton

No, musím říct, Franku, že to není žádná sláva. Vylejzá nám tu odevšad spousta pořádného svinstva.

Jo, to mi došlo, Mulligane. Oč jde?

O něco extra. Zdá se, že z větší části to jsou ti pomatení sráči obalení stínem. Nikdy předtím jsem nic takového neviděl...

Jo, Franku. To ani já. Jsou jak stín.

Postarám se o ně, Thornton...

Na pár z nich jsme narazili. Vážně pěkný hnusáci.

Jo, tyhle stínové jsem tu doted' neviděl...

Vážně, Thornton...

Souhlasím s tebou...

Pánové.

Frank znal Cynthii Weavrovou celkem dobře. Nebyli to zrovna přátelé... nejspíš ani žádné neměla... ale dokázali spolu vyjít, i když to nebylo snadné. Šlo o paranoидní fanatičku, očividně trpící řadou přeludů.

Ale věděl, že není hloupá, stejně jako jeho dcera. Jestli se za ní Sára vydala, určitě k tomu měla dobrý důvod.

Sára sice poslala Wakea za mříže, ale Frank věděl, že ho z ničeho nepodezřívá. A jejímu úsudku věřil. Přesto si byl jistý, že ten chlap má s tímhle vším hodně co do činění.

Wake byl spisovatel. A tohle už tu bylo.

Frank nevěděl, co přesně se stalo s tím básníkem, Zanem, v roce 1970, ale pamatoval si na to zemětřesení.

